

עין משפט
נר מצוה

נו:

כהן גדול פרק שביעי נזיר

מסורת הש"ס

ואהל רובע עלמות וכלים הנוגעים בנת: לא תהא זו קלה מן
השריץ. דכתיב ביה בהדיא דמינין עליה על ביאת מקדש:
אמר ר"ע דתני אפני ר' אליעזר בן
אין דנין כאן ק"ו ולא פירש לו טעמיה וטעמיה דר' אליעזר

סו א ב מ"י פ"י מה' טומאה לרעת הלכה
יא חנה עשין לה:
כו ג ד ימי שם הלכה:
סו ה ו מ"י פ"י מה' טומאה הלכה ט:
סו ז מ"י פ"י מה' ביאת מקדש הלכה
י א פתח לאין סו:
ע ח מ"י פ"י מהלכות תמנות עינים הלכה יא:

(א) [תוספתא ס"ה ע"ג מו] הלכה פ"ד פ"ט סס
וסס חתה ר' אלעזר,
(ב) פאה פ"ב מ"ג, (ג) פאה פ"ב מ"ב [נדב נה].

נוסחת הריב"ן

(א) קודם שהתחיל שפטים
שנפח ימים שפטים י"ד יום
ונטרה חמון כגון כ"י איתן
ימים קודם שמתחיל כדמרינו
קדתי ה"פ: (ב) וידע עלה:
(ג) "ש"מ"י ש"מ"י ליתא
(ד) ש"מ"י ש"מ"י ליתא
(ה) "ח"י מייבין: (ו) ק"ה:
(ז) אלעזר ליה לחומר:
(ח) ק"ה: (ט) כ"ב: דמרינו:
(ע) כ"י נגזרת נטון כ"י פתוח:
(פ) דה"ל למתחיל על אהילה
לדבריו כ"י מ"י לחם על
האילו ולפיקר לחם נמי גבי
רביעית דס מנע ומשח
הס"ד:

הגהות הב"ח

(א) בכתבה וכו' וכו'
הר"ב: (ב) דה"ל ד"ה
וכי אלעזר וכו' ר"י כן
מנעל הוא דגמר ל"י:
(ג) ד"ה לחמה ל"י ר"י
יהושע בן פתח ראש
כלום נקי: (ד) ד"ה רביעית
וכי דלגני עצם
כשעורה:

הגהות מהר"ב

(א) חוס' ד"ה שקבלו סי'
סי' שחמיות ולגנ. סיבות
שחמיות ולגנ. נמחקו.
וכי שחמיות ולגנ. נמחקו
עשאו: כן בא"י וישלו
למסו הלבלר ואמר ככ"ל:

הגהות התוספות

1. ז"ל דר"י וכו'.

לעני רש"י

אני"ס [אני"ס]. שכת
(צכת ריחני).

מוסף רש"י

בוורע שבת וחרדל. לסי
נקט הני שאין נדבן לנשות
מהן ערובה אלף ודבן
למנעו כגמלת ככ"ס
ולשה מקומות. שבת
למני"ס [נדב וכו'].

מה ימי חלוטו טעון פגולתו. ופסורין כדמפרש בהו קרא: גמרו.
היינו ימי חלוטו: ימי הסגרו. אלף ימים שהו מוסגר קודם (א) שמואלט
פעמים י"ד יום ונטהר בחוק ימי הסגר שהן עולין לו אוחן ימים:
אלף ימי סו כו. שאינם טעונין תגלחת ועוד (א) נטמאו כטומאת
מת הרי אלו עולין לו מן המנין:

מה ימי חלוטו טעון תגלחת אף ימי ספרו
ומה ימי חלוטו טעון עולין לו מן המנין אף ימי
ספרו יכול אף ימי הסגרו בן והדין הוה
"חלוט מטמא משכב ומושב" ביימי הסגרו
מטמא משכב ומושב אם למדת לימי חלוטו
שאין עולין לו מן המנין אף ימי הסגרו אין
עולין לו מן המנין אמרת לא אם אמרת בימי
חלוטו: ישכן חלוטו טעון תגלחת ומביא
קרבן לפיכך אין עולין תאמר בימי הסגרו
ישאין טעון תגלחת ואינו מביא קרבן לפיכך
יעלו למנין מכאן האמר ימי ספרו וימי גמרו
אין עולין לו מן המנין אבל ימי הוב והזבה
והסגרו של מצורע הרי אלו עולין לו קתני
מידת לא אם אמרת בימי טומאה שכן
מכבול בהן את הקודמין תאמר בימי חלוטו
במאי אילימא בנזירות מועטת הא בעינן
גידול שער אלא לאו בנזירות מרובה וקתני
שאין עולין לו מן המנין אלא לא סלקין
ליה 'ש"מ': **מתני'** אמר רבי אליעזר משום
ר' יהושע וכל טומאה מן המת שנויר מגלח
עליה חיבין עליה על ביאת מקדש וכל
טומאה מן המת שאין הנויר מגלח עליה אין
חיבין עליה על ביאת מקדש א"ר מאיר לא
תהא זו קלה מן השריץ: **גמ'** ורבי אליעזר
משום רבי יהושע גמר לה והא משום רבי
יהושע בר ממל גמר לה דתניא א"ר רבי
אליעזר כשהלכתי לערדסקיא מצאתי את
ר' יהושע בן פתח ראש שהיה יושב ודן לפני
ר"מ בהלכה כל טומאה מן המת שהנויר מגלח
עליה חיבין עליה משום ביאת מקדש וכל
טומאה מן המת שאין הנויר מגלח עליה אין
חיבין עליה משום ביאת מקדש אמר לו אל
תהא זו קלה משרץ אמרתי לו כלום אתה
בקי ברבי יהושע בר ממל אמר לי הן כך
אמר לי רבי יהושע בר ממל משום רבי
יהושע כל טומאה מן המת שהנויר מגלח
עליה חיב עליה משום ביאת מקדש וכל
טומאה מן המת שאין הנויר מגלח עליה
אין חיבין עליה משום ביאת מקדש הוי
משום רבי יהושע בר ממל גמיר לה אמרו
שמע מינה כל שמעתתא דמתאמרה כבי
תלחא קדמאי ובתראי אמרינן מצינאי לא
אמרינן אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן

נמי תנינא אמר נחום הלבלר כך מקובלני מאבא
שקבל מן הווגות שקבלו מן הנביאים הלכה למשה מסיני ג"ה בוורע שבת
וחרדל בשנים ושלושה מקומות שנותן פאה מכל אחד ואחד ואליו יהושע
וכולב לא קחשיב ש"מ: **מתני'** אר"ע דתני לפני רבי אליעזר מה אם
עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנויר מגלח על מגעו ועל
משאו רביעית דם שהוא מטמא אדם כבאה לו אינו דין שיהא הנויר מגלח על
מגעו ועל משאו אמר לי מה זה עקיבא בן קאי וכו' וכשבאתי והרציתי
(א) דבריהם לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת מלא כן אמרו הלכה:
גמ'

על אהילו לא חמר נמי גבי רביעית דם: אין דנין כאן מק"ו. ובגמ' מפרש (מאי קאמר): אין דנין כאן ק"ו. לפי שאין דנין קל וחומר מהלכה:
גמ'

פ"ה הרא"ש
אלימא בנזיר מועטת
שאין לו מנעו ר"ל יום
מחלת צרעה עד סוף
נירוחו הא בעי נידול
שער. ואמר אבטרין ליה
למילין בקי ואין עולין לו
אלא לאו כבוד מרובה
שיש לו יותר מלי יום
שהתחילה (א) צרעה עד
סוף ימי נזרו וקתני שאין
עולין: ור"א מ"י יהושע
סחם שהוא ר"י יהושע בן
מנחם נמיר לה: מצאתי את
רבי יהושע בן פתח הראש
כך שם אביו אמר ליה הן
אמר לו כך אמר ר' יהושע
שם סוף כל מלוא
דמחמארה כבי תלחא
קדמאי ובתראי אמרינן
מצינאי לא אמרינן. שהרי
רבי יהושע בן תניינא אמר
ל"י יהושע בן ממל גמיר
שן כמל ל"א ורבי כספדי
המשה הוכיח ל"י כן
הנייה שהוא ראשון ור"א
שהיה אחרון ואילו ר"י כן
מכל המציעי לא חס
להוכיח: שקבל מן הווגות
וכי בוורע שבת או חרדל
כ"י או י מקומות שהוא
נותן פאה מכל א"י וא"י
וכ"ס הנראים כספרים
ולחא להי (גמ' [נדב]) גמ' [נדב]
רמשה זו שניה ב"ג
דסי' אהא כבי מחלוקת
דר"ע וכו' המסר
שהיה שורק קלחים לחים
ר"ע או נותן פאה מכל א"י
ואחד וכו' א"י על הכל
'מורד' חמ"ס לר"ע
בוורע שבת או חרדל וכו'
אלכ טישה זו היא שניה
פ"ב דקאה הוורע שהיה
ארבע) [ש"ס] מיני חטים
אם עשאן גורן א נותן פאה
א ב ג גרנות נותן ב פאות
שעשה שורק ר"ש איש
המצפה וכו' לפני ר"ג ועלו
ללכת הנזיר ושאלו אמר
נחום הלבלר כך מקובלני
מ"י אישה שקבל מאביו
שקבל מן הווגות שקבלו
מן הנביאים הלכה למשה
מסיני הוורע שורחו וכו'
יאלו יהושע וכולב לא
קאמר אלמא אין ספירא
אם מילת מן האמצעים:

(א) חוס' ד"ה שקבלו סי'
סי' שחמיות ולגנ. סיבות
שחמיות ולגנ. נמחקו.
וכי שחמיות ולגנ. נמחקו
עשאו: כן בא"י וישלו
למסו הלבלר ואמר ככ"ל: